

Arrest

nr. 319 782 van 10 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louizalaan 54/3^e verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 5 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI /oco advocaat E. VAN DER HAERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 5 oktober 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 12 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Italië op 19 augustus 2020 en in Frankrijk op 22 december 2020 (Eurodac).

1.2. Op 5 november 2021 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig was, omdat uit leeftijdsanalyse bleek dat verzoeker 22,6 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2,5 jaar.

1.3. Op 18 maart 2022 werd de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten omdat Frankrijk verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

1.4. Op 5 juli 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 5 juli 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 12/10/2021
Overdracht CGVS: 12/07/2022

U werd gehoord op 23 april 2024 van 9u08 tot 12u54 op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen. Uw advocaat meester VAN VLAENDEREN, Jonathan loco VAN DER HAERT, Elisabeth woonde het volledige onderhoud bij. U werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de sheikhaal clan, subclan Lobogaye te behoren. U bent moslim van de soennitische strekking. U bent geboren op [...] mei 1997 in het dorp Geedweyne in het district Dolow van de regio Gedo. Daar woonde u uw volledige leven bij uw paternale oom en tante, samen met uw zus. Uw moeder stierf bij uw geboorte en uw vader kwam op jonge leeftijd om in een auto-ongeluk. U ging niet naar school en kreeg thuis Koran-les van uw oom.

Al sinds u zich kan herinneren hielp u uw oom met het onderhouden en verzorgen van het vee. U had een normaal leven tot oktober 2017. Een lid van Al Shabaab werd verliefd op uw zus en vroeg uw oom om haar hand. Initieel weigerde zij het aanzoek, maar werd twee dagen na de oproep toch meegenomen door Al Shabaab. Hierna heeft zij u nog eenmalig gebeld om te laten weten dat ze veilig was en u zich geen zorgen hoefde te maken.

In januari 2018 belde Al Shabaab uw oom om u te rekruteren. U antwoordde Al Shabaab dat u nog te jong was en u niet bij hen wou aansluiten. Drie dagen later kwam Al Shabaab bij u thuis en namen zij u mee naar een afgelegen Al Shabaab kamp. U kreeg lessen en toespraken over de ideeën van Al Shabaab. Na een maand kon u ontsnappen uit het kamp, maar Al Shabaab kreeg u terug te pakken. Zij sloten u op in een put onder de grond. Na twee maanden vielen AMISOM en Somalische soldaten het kamp aan, schoten zij de Al Shabaab strijders neer en werd u bevrijd uit het kamp. U werd overgebracht naar het ziekenhuis in Dolow stad waar u ongeveer een halfjaar verbleef. Initieel werd u door de soldaten beschuldigd van banden met Al Shabaab, maar uw oom en de andere ouderlingen stelden zich borg en u werd vrijgelaten. Een maand voor uw vertrek belde uw oom u op met het nieuws dat u van Al Shabaab niet meer terug mocht komen naar het dorp, omdat u beschuldigd werd van spionage. Jullie vonden het niet meer veilig voor u en uw oom besloot dat u het land moest verlaten.

In oktober 2018 verliet u Somalië en reisde u via Ethiopië, Zuid-Soedan, Libië, Italië, Zwitserland en Frankrijk. U kwam een eerste keer aan in België in oktober 2020. U verkreeg geen afspraak bij het Klein Kasteeltje waardoor u in december 2020 opnieuw richting Frankrijk vertrok. Daar diende u een eerste verzoek om internationale bescherming. U wachtte niet op de uitslag en trok in oktober 2021 opnieuw richting België waar u aankwam op 5 oktober 2021 en op 12 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende. Bij terugkeer naar Somalië vreest u om alleen te zijn, omdat u niet weet waar uw zus is en of uw oom nog leeft, en om gedood te worden door Al Shabaab.

Ter staving van uw asielmotieven legt u drie foto's neer van uw verwondingen opgelopen in het Al Shabaab kamp.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u om alleen te zijn, omdat u niet weet waar uw zus is en of uw oom nog leeft en om gedood te worden door Al Shabaab (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 23.04.2024, hierna CGVS, p.20).

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het CGVS stelt vooreerst vast dat u geen asiel heeft aangevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België, met uitzondering van Frankrijk (Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 18.02.2022, p.13). Bij uw eerste aankomst in België wou u niet wachten op een afspraak bij het Klein Kasteeltje, waardoor u verder reisde naar Frankrijk. Daar diende u in december 2020 een verzoek in en verbleef u een jaar om vervolgens uw beslissing toch niet af te wachten en keerde uiteindelijk in oktober 2021 terug naar België om hier nog een verzoek in te dienen (DVZ, p.13). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en asiel aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliel in de landen die u passeerde, pas in België asiel aanvraeg na reeds een eerste keer in België te zijn gepasseerd, en in Frankrijk uw verzoek niet af te wachten, doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Het CGVS benadrukt voorts dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 23.04.2024, hierna CGVS, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Zo moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 5 november 2021 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. Op basis van bovenvermeld onderzoek werd met een redelijke wetenschappelijke zekerheid vastgesteld dat u op datum van 4 november 2021 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 22,6 jaar

met een standaarddeviatie van 2,5 jaar een goede schatting is. De medische test toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent. Hoewel gebleken is dat u minstens zes jaar ouder bent dan hetgeen u bij aanvang beweerde, blijft u ook tijdens uw onderhoud op het CGVS vasthouden aan uw oorspronkelijke verklaring betreffende uw leeftijd (CGVS, p.4). De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet en daardoor geen zicht geeft op ten minste de laatste zes jaar van uw leven, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. In casu moet worden vastgesteld dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw leeftijd. De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.

Er werd verder vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw recent verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfsplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

U bent u er immers niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u wel degelijk voor oktober 2018 ononderbroken in Somalië hebt gewoond. Er moet namelijk vastgesteld worden dat u een beperkte kennis hebt over de sociopolitieke situatie en de strijdende partijen in uw beweerde regio van herkomst. Volgens uw beweringen vonden er tijdens uw verblijf in het dorp Geedweyne nooit gevechten of aanslagen plaats (CGVS, p.20). Geedweyne stond onder niemands controle, de overheid kwam slechts twee keer per jaar langs en Al Shabaab kon doen en laten wat ze wouden, zo zegt u (CGVS, p.15-16). U gevraagd of er in augustus 2018 een belangrijke gebeurtenis plaatsvond, verklaart u dat er clanconflicten waren, maar dat u zelf nooit iets had gezien (CGVS, p.21). U wordt gevraagd of er in april 2017 een aanslag werd gepleegd door Al Shabaab op het lokale politiestation met een auto, maar volgens u heeft er dan geen aanslag plaatsgevonden.

Volgens u pleegde Al Shabaab wel aanslagen, maar gebeurde dat niet bij jullie in de regio (CGVS, p.21). Ook van de bomaanslag in juni 2016 heeft u niets vernomen, omdat u jong was en niet naar de stad of de markt ging. U was dus niet op de hoogte van wat er in het dorp gebeurde, aldus uw verklaringen (CGVS, p.22). U beweert telkens dat er in Geedweyne geen aanvallen of gevechten plaatsvonden, om uiteindelijk op uw woorden terug te komen en te vertellen dat er wel degelijk voortdurend gevechten en aanslagen plaatsvonden, maar dat u ze niet kan situeren in de tijd (CGVS, p.22). U gevraagd of de Jubbalandtroepen na een aanval iemands huis zijn binnengedrongen, verklaart u wederom hier geen informatie over te hebben (CGVS, p.22). Aangaande deze verklaringen moet er vastgesteld worden dat ze niet in overeenstemming zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit de ACLED-databank blijkt namelijk dat in augustus 2018 Al Shabaab zonder verzet of geweld de controle kon nemen over Geedweyne. Zo namen ze dus de controle over van de Jubbalandtroepen die daarvoor de controle uitoefenden over de regio. In april 2017 slaagde Al Shabaab erin om Geedweyne binnen te komen en raakten zij in een vuurgevecht met de lokale troepen verwikkeld. Ook in juni 2016 slaagde Al Shabaab erin om een bomaanslag te plegen op het lokale politiestation. In augustus 2015 werden Jubbalandtroepen aangevallen door een onbekende actor. Uit wraak stormden zij het huis binnen van een lokale dorpeling en vermoordden vier van de inwoners. U verklaart niet op de hoogte te zijn geweest van de gebeurtenissen omdat u te jong was. U wordt gewezen op het feit dat u samenwoonde met uw oom en tante, aan wie u informatie kon vragen over de gebeurtenissen die zich afspeelden in het dorp. Dat u jong was en dus niet op de hoogte was van de ontwikkelingen in uw dorp is evenmin aannemelijk aangezien u op dat moment al minstens zes jaar ouder was dan u oorspronkelijk beweert en in 2015 dus eigenlijk al zéker achttien jaar was (CGVS, p.22). Aangezien u beweert op het moment waarop bovenstaande gebeurtenissen zich hebben afgespeeld in Geedweyne te hebben gewoond kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u goed op de hoogte bent van de socio-politieke situatie in uw dorp en regio. Gezien de rijke traditie aan orale cultuur in Somalië en de prangende aanwezigheid van Al Shabaab is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent of zich nooit over dergelijke zaken zou hebben

geïnformeerd. Geedweyne is ook een klein dorp waarin dergelijke ontwikkelingen en gebeurtenissen meteen de ronde zouden doen voor ieders veiligheid.

Een ander element dat uw beweerde recente herkomst uit het dorp Geedweyne in de regio Gedo ondergraaft heeft te maken met uw beperkte kennis aangaande de periodes van droogte die uw regio van herkomst hebben getroffen. U wordt gevraagd of u zich een extreme periode van droogte kan herinneren. U verklaart nooit zo'n periode te hebben meegemaakt dat er dieren of mensen stierven (CGVS, p.11). U wordt aangespoord om te vertellen over de droogteperiode van 2017, maar beweert niet zo'n periode te hebben meegemaakt. U verwijst louter naar de jaarlijkse droogte aan de hand van de seizoenen (CGVS, p.15). Deze verklaringen zijn niet in overeenstemming met de informatie waarover het CGVS beschikt. Eerst en vooral kan er gesteld worden dat uw regio Dolow in 2017 enorm getroffen werd door droogte. Volgens het IOM rapport van januari tot juni 2017 was de volledige regio Gedo één van de zwaarst getroffen regio's van extreme droogte. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt de termen 'extreem' en 'ernstig' om te verwijzen naar de periode van januari tot juni 2017. Dit betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaan, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het noodlijdende vee. Aangezien u zelf verklaart dat u en uw familie veehouders waren, kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van voornoemde droogte van 2017 en de implicaties ervan voor u, uw familie en anderen in uw regio (CGVS, p.11,13,15).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Geedweyne in het district Dolow van de regio Gedo.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Geedweyne heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd op uw uitnodiging voor uw persoonlijk onderhoud en tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 23.04.2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (zie administratief dossier; CGVS, p.2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en voorgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De drie foto's die u neerlegt van de verwondingen die u heeft opgelopen in het trainingskamp van Al Shabaab kunnen eender waar en wanneer genomen zijn en hebben zonder context geen enkele bewijswaarde. Daarenboven blijkt dat u niet in de door u beweerde periode in Geedweyne hebt verbleven, waardoor het CGVS ook geen geloof kan hechten aan uw asielrelaas. Deze foto's zijn dus niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te veranderen.

De informatie waarnaar verwezen wordt in de beslissing werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de

eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- “- artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;*
- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);*
- artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;*
- art. 48/3 tot art. 48/7, artikel 57/5quater en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna wet van 15 december 1980);*
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;*
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid;*
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).”*

Verzoeker wijst op zijn profiel. Verzoeker was nog redelijk jong toen hij Somalië verlaten heeft. De leeftijd die hem wordt toegeschreven strookt niet met de resultaten van de leeftijdstest. Uit deze resultaten volgt dat verzoeker, op datum van 4 november 2021, een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 22,6 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar een goede schatting is. Gelet op het feit dat elke twijfel in het voordeel van de asielzoeker moet wegen, en gelet op de zorgvuldigheidsplicht van de commissaris-generaal, moet, op basis van de standaarddeviatie, aangenomen worden dat verzoeker 20,1 jaar oud kon zijn op het moment van de leeftijdstest, en dus geboren zou zijn in september of oktober 2001.

Verzoeker is dus veel jonger dan wat de commissaris-generaal laat blijken in de bestreden beslissing (ook al zou er rekening moeten worden gehouden met een leeftijd van 22,5 jaar).

Zo was verzoeker, in 2015, bijvoorbeeld slechts 13 of 14 jaar oud, en dus niet *“eigenlijk al zéker achttien jaar”* zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing beweert. Het lijkt dan ook duidelijk dat de commissaris-generaal een bedrieglijke motivering hanteert, of op zijn minst haar zorgvuldigheidsplicht schendt.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen. Verzoeker is afkomstig uit een Somalisch dorp, dat gelegen is in een plattelandsgebied. De dorpsbewoners van Geedweyne hadden geen toegang tot het internet en keken niet naar de televisie. Hun toegang tot objectieve informatie was dan ook heel beperkt. Verzoeker kan dan ook enkel uitleggen wat hij zelf heeft gezien en heeft meegemaakt. Verzoeker heeft duidelijk uitgelegd dat hij amper naar buiten kwam. Zijn familieleden vertelden ook niet vaak over de aanslagen of de veiligheidssituatie in het dorp. Verzoeker heeft altijd in Geedweyne verbleven (met uitzondering van zijn verblijf in het ziekenhuis in de maanden voor zijn vertrek uit Somalië. Hij is naar enkele plaatsen gegaan die dichtbij zijn eigen dorp zijn gelegen (bijvoorbeeld de landbouwgebieden rond zijn dorp om zijn dieren te hoeden) maar is nooit naar een grotere stad gegaan of naar andere districten en provincies. Verzoeker is laaggeschoold en nooit naar de reguliere school gegaan in Somalië. Verzoeker is ook niet naar de koranschool gegaan. Verzoeker was een veehouder. De veiligheidssituatie in Geedweyne was zeker niet de enige zorg van de familie. Verzoeker werd in Somalië heel zwaar gefolterd door Al Shabaableden. Hij lijdt hierdoor aan posttraumatische stress. Verzoeker heeft een lange en moeilijke reisroute gekend. Al deze verschillende elementen, zijn determinerend bij de behandeling van het dossier van verzoeker en bij het beoordelen van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn herkomst uit Geedweyne. Omwille van deze verschillende elementen, paste het om het dossier van verzoeker op een heel zorgvuldige manier te onderzoeken, met enig begrip voor licht afwijkende verklaringen. Dit is duidelijk niet het geval geweest.

De veiligheidssituatie in het dorp van verzoeker was heel slecht. De burgers waren eraan gewend in een staat van angst te leven als gevolg van de conflicten. Verzoeker maakt dan ook het onderscheid niet tussen de verschillende aanslagen die de bestreden beslissing aanhaalt, onder andere omdat hij geen toegang had tot informatiekanalen. De objectieve informatie waarop de commissaris-generaal zijn beslissing staft, is trouwens heel oppervlakkig en geeft geen enkel detail over de aangehaalde gebeurtenissen (zie administratief dossier). De omvang van de verschillende gebeurtenissen kan niet achterhaald worden. De betrouwbaarheid van de bron kan ook niet achterhaald worden. Verzoeker wenst hier bovenop nogmaals de nadruk te leggen op zijn leeftijd. Hij was, in 2015, amper 13 of 14 jaar oud. Het lijkt dan ook normaal dat hij, bijna 10 jaar na de feiten, geen precieze herinneringen overhoudt aan deze gebeurtenissen. Hij kwam ook amper naar buiten, en heeft deze evenementen zelf niet meegemaakt. De informatie die hij heeft, heeft hij op een indirecte manier verkregen. Betreffende de gebeurtenis van augustus 2018, moet opgemerkt worden dat verzoeker op dat moment niet aanwezig was in Geedweyne, maar in het ziekenhuis lag.

Verzoeker heeft de droogtes ervaren door de ogen van een kind. Hij volhardt in zijn verklaringen. Hij maakt geen onderscheid tussen de verschillende droogtes, omdat hij op dat moment nog te jong was, en hij de omvang van de droogte van 2017 niet heeft kunnen beseffen, omdat hij ongeschoold is en geen toegang had tot informatiekkanalen.

Verzoeker heeft veel informatie kunnen geven. Hij verwijst naar zijn verklaringen.

Elk op zich zijn de argumenten van de commissaris-generaal al onvoldoende serieus om de herkomst van verzoeker in twijfel te trekken. Dit geldt des te meer als er rekening gehouden wordt met alle andere overtuigende verklaringen die verzoeker heeft kunnen afleggen betreffende zijn regio van herkomst en als er ook rekening gehouden wordt met het profiel van verzoeker.

Verzoeker wijst op de samenwerkingsplicht. Verzoeker ondervindt duidelijk moeilijkheden om zijn herkomst te bewijzen. Zoals veel andere Somalische onderdanen, heeft hij geen enkel document ter beschikking die zijn herkomst zou kunnen bewijzen. Verzoeker heeft echter zijn best gedaan om, rekening houdend met zijn kennis, profiel en cognitieve vaardigheden, de vragen van de commissaris-generaal zo goed mogelijk te beantwoorden. De commissaris-generaal heeft niet meegewerkt met verzoeker om de kernelementen van zijn relaas (herkomst) na te gaan. De vraagstelling was niet aangepast aan zijn profiel, zodat er duidelijk getwijfeld kan worden aan de wil van de commissaris-generaal om, samen met verzoeker, deze elementen vast te leggen. De bestreden beslissing is trouwens gebaseerd op heel weinig relevante objectieve informatie betreffende de herkomstregio van verzoeker.

Er dient ook benadrukt te worden dat de commissaris-generaal enkel met de negatieve elementen van de verklaringen van verzoeker heeft rekening gehouden, maar niet met de positieve elementen.

Verzoeker heeft inderdaad veel concrete informatie kunnen geven over zijn regio van herkomst. Verzoeker heeft dus veel informatie aan de dag gelegd, waarmee gewoonweg geen rekening gehouden werd door de commissaris-generaal.

Verzoeker wijst op het voordeel van de twijfel. Hij zet dit begrip theoretisch uiteen. Hij stelt dat hij in aanmerking dient te komen voor het voordeel van de twijfel.

Verzoeker wijst op de huidige veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst. Aangezien deze zorgwekkend is, past het dan ook om aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

3.1.2. In een nota met opmerkingen stelt de commissaris-generaal dat het middel niet kan worden aangenomen.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

In zoverre verzoeker stelt dat de leeftijd die hem wordt toegeschreven niet strookt met de resultaten van de leeftijdtest en hierbij wijst op de standaarddeviatie van 2,5 jaar, benadrukt de Raad dat men niet verplicht is om enkel rekening te houden met de laagst mogelijke leeftijd die uit medisch onderzoek blijkt. Wat er ook van zij, zelfs indien rekening wordt gehouden met de standaarddeviatie en de laagst mogelijke leeftijd, was verzoeker reeds meerderjarig ten tijde van de leeftijdtest en dus niet minderjarig zoals hij zelf beweerde. Daarnaast benadrukt de Raad dat verzoeker de mogelijkheid had om deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten

aanzien van verzoeker dan ook vast. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker 22,6 jaar is met een standaarddeviatie van 2,5 jaar, toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn. Ondanks dit blijft verzoeker vasthouden aan zijn minderjarige leeftijd tijdens het persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4). Dit ondergraaft zijn algemene geloofwaardigheid.

Waar verzoeker wijst op zijn profiel, namelijk een jonge en laaggeschoolde veehouder die nooit ver buiten zijn dorp ging en slechts beperkt toegang had tot bepaalde informatiekanalen, benadrukt de Raad dat zelfs van een persoon met dergelijk profiel kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerd regio van herkomst. Een beperkte scholing houdt niet in dat zijn verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond), of dat dit hem zou verhinderen zijn directe leefomgeving te omschrijven.

Waar verzoeker wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen.

Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van “gedeelde bewijslast” is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Verzoeker moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande treedt de Raad de bestreden beslissing integraal bij in de correcte en pertinente motieven:

“Bij terugkeer naar Somalië vreest u om alleen te zijn, omdat u niet weet waar uw zus is en of uw oom nog leeft en om gedood te worden door Al Shabaab (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 23.04.2024, hierna CGVS, p.20).

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het CGVS stelt vooreerst vast dat u geen asiel heeft aangevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België, met uitzondering van Frankrijk (Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 18.02.2022, p.13). Bij uw eerste aankomst in België wou u niet wachten op een afspraak bij het Klein Kasteeltje, waardoor u verder reisde naar Frankrijk. Daar diende u in december 2020 een verzoek in en verbleef u een jaar om vervolgens uw beslissing toch niet af te wachten en keerde uiteindelijk in oktober 2021 terug naar België om hier nog een verzoek in te dienen (DVZ, p.13). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en asiel aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliel in de landen die u passeerde, pas in België asiel aanvraeg na reeds een eerste keer in België te zijn gepasseerd, en in Frankrijk uw verzoek niet af te wachten, doet verder afbreuk aan de beweerdte reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Het CGVS benadrukt voorts dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling

van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 23.04.2024, hierna CGVS, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Zo moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 5 november 2021 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. Op basis van bovenvermeld onderzoek werd met een redelijke wetenschappelijke zekerheid vastgesteld dat u op datum van 4 november 2021 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 22,6 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar een goede schatting is. De medische test toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent. Hoewel gebleken is dat u minstens zes jaar ouder bent dan hetgeen u bij aanvang beweerde, blijft u ook tijdens uw onderhoud op het CGVS vasthouden aan uw oorspronkelijke verklaring betreffende uw leeftijd (CGVS, p.4). De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet en daardoor geen zicht geeft op ten minste de laatste zes jaar van uw leven, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. In casu moet worden vastgesteld dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw leeftijd. De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.

Er werd verder vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw recent verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

U bent u er immers niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u wel degelijk voor oktober 2018 ononderbroken in Somalië hebt gewoond. Er moet namelijk vastgesteld worden dat u een beperkte kennis hebt over de sociopolitieke situatie en de strijdende partijen in uw beweerd regio van herkomst. Volgens uw beweringen vonden er tijdens uw verblijf in het dorp Geedweyne nooit gevechten of aanslagen plaats (CGVS, p.20). Geedweyne stond onder niemands controle, de overheid kwam slechts twee keer per jaar langs en Al Shabaab kon doen en laten wat ze wouden, zo zegt u (CGVS, p.15-16). U gevraagd of er in augustus 2018 een belangrijke gebeurtenis plaatsvond, verklaart u dat er clanconflicten waren, maar dat u zelf nooit iets had gezien (CGVS, p.21). U wordt gevraagd of er in april 2017 een aanslag werd gepleegd door Al Shabaab op het lokale politiestation met een auto, maar volgens u heeft er dan geen aanslag plaatsgevonden. Volgens u pleegde Al Shabaab wel aanslagen, maar gebeurde dat niet bij jullie in de regio (CGVS, p.21). Ook van de bomaanslag in juni 2016 heeft u niets vernomen, omdat u jong was en niet naar de stad of de markt ging. U was dus niet op de hoogte van wat er in het dorp gebeurde, aldus uw verklaringen (CGVS, p.22). U beweert telkens dat er in Geedweyne geen aanvallen of gevechten plaatsvonden, om uiteindelijk op uw woorden terug te komen en te vertellen dat er wel degelijk voortdurend gevechten en aanslagen plaatsvonden, maar dat u ze niet kan situeren in de tijd (CGVS, p.22). U gevraagd of de Jubbalandtroepen na een aanval iemands huis zijn binnengedrongen, verklaart u wederom hier geen informatie over te hebben (CGVS, p.22). Aangaande deze verklaringen moet er vastgesteld worden dat ze niet in overeenstemming zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit de ACLED-databank blijkt namelijk dat in augustus 2018 Al Shabaab zonder verzet of geweld de controle kon nemen over Geedweyne. Zo namen ze dus de controle over van de Jubbalandtroepen die daarvoor de controle uitoefenden over de regio. In april 2017 slaagde Al Shabaab erin om Geedweyne binnen te komen en raakten zij in een vuurgevecht met de lokale troepen verwikkeld. Ook in juni 2016 slaagde Al Shabaab erin om een bomaanslag te plegen op het lokale politiestation. In augustus 2015 werden Jubbalandtroepen aangevallen door een onbekende actor. Uit wraak stormden zij het huis binnen van een lokale dorpling en vermoordden vier van de inwoners. U verklaart niet op de hoogte te zijn geweest van de gebeurtenissen omdat u te jong was. U wordt gewezen op het feit dat u samenwoonde met uw oom en tante, aan wie u informatie kon vragen over de gebeurtenissen die zich afspeelden in het dorp. Dat u jong was en dus niet op de hoogte was van de ontwikkelingen in uw dorp is evenmin aannemelijk aangezien u op dat moment al minstens zes jaar ouder was dan u oorspronkelijk beweert en in 2015 dus eigenlijk al zéker achttien jaar was (CGVS, p.22). Aangezien u beweert op het moment waarop bovenstaande gebeurtenissen zich hebben afgespeeld in Geedweyne te hebben gewoond kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u goed op de hoogte bent van de socio-politieke situatie in uw dorp en regio. Gezien de rijke traditie aan orale cultuur in Somalië en de prangende aanwezigheid van Al Shabaab is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent of zich nooit over dergelijke zaken zou hebben geïnformeerd. Geedweyne is ook een klein dorp waarin dergelijke ontwikkelingen en gebeurtenissen meteen de ronde zouden doen voor ieders veiligheid.

Een ander element dat uw beweerd recente herkomst uit het dorp Geedweyne in de regio Gedo ondergraaft heeft te maken met uw beperkte kennis aangaande de periodes van droogte die uw regio van herkomst hebben getroffen. U wordt gevraagd of u zich een extreme periode van droogte kan herinneren. U verklaart nooit zo'n periode te hebben meegemaakt dat er dieren of mensen stierven (CGVS, p.11). U wordt aangespoord om te vertellen over de droogteperiode van 2017, maar beweert niet zo'n periode te hebben meegemaakt. U verwijst louter naar de jaarlijkse droogte aan de hand van de seizoenen (CGVS, p.15). Deze verklaringen zijn niet in overeenstemming met de informatie waarover het CGVS beschikt. Eerst en vooral kan er gesteld worden dat uw regio Dolow in 2017 enorm getroffen werd door droogte. Volgens het IOM rapport van januari tot juni 2017 was de volledige regio Gedo één van de zwaarst getroffen regio's van extreme droogte. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt de termen 'extreem' en 'ernstig' om te verwijzen naar de periode van januari tot juni 2017. Dit betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaan, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het noodlijdende vee. Aangezien u zelf verklaart dat u en uw familie veehouders waren, kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van voornoemde droogte van 2017 en de implicaties ervan voor u, uw familie en anderen in uw regio (CGVS, p.11,13,15).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Geedweyne in het district Dolow van de regio Gedo.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Geedweyne heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker zijn beweerde herkomst uit Geedweyne in het district Dolow van de regio Gedo in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vijftientwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP